

Matochová Jana: Příprava dobrovolníků v Domácím hospici Cesta domů, diplomová práce, Katedra řízení a supervize v sociálních a zdravotnických organizacích, FHS UK, 2011

P o s u d e k   š k o l i t e l e

V poslední době se v ČR postupně rozvíjejí domácí formy hospicové péče, když první takový byl otevřen v roce 2001 Praze pod názvem Cesta domů. Zcela logicky se pak stal „mateřským“ modelem pro další domácí hospice a neudivuje, že v něm nejen pracuje celá řada dobrovolníků, ale že se vedení Cesty domů stará i o vzdělávání dobrovolníků, jak „svých“, tak případně i těch, kteří se budou angažovat v analogickém zařízení jinde v ČR.

Jana Matochová se s formami práce dobrovolníků v Cestě domů nejprve seznámila prostřednictvím svých dobrovolnických aktivit a posléze se po dohodě v tamním vedením rozhodla, že tematizovat a zhodnotit proces přípravy a vzdělávání dobrovolníků v hospicové péči ve své diplomové práci.

Svou diplomovou práci odevzdala v požadovaném rozsahu 115 stran, když teoretická část čítá 35 a praktická 81 stran. K práci přiřadila 7, resp. 9 příloh. Nechybí prohlášení o samostatném vypracování, poděkování a abstrakt v českém i anglickém jazyce, který je doplněn klíčovými slovy.

Obsahovou stránku jistě posoudí oponent. Jako školitelka konstatuji, že se J.Matochová o problematiku přípravy dobrovolníků trvale zajímala a osvojila si základy vědecké práce, např. tím, že správně cituje i odkazuje. Odborná literatura je validní, lze jen litovat, že sice správně, ale velmi často odkazuje na publikaci

D.Doylea. Ta je jistě kvalitní, studentka ale s jejím textem mohla pracovat kreativněji (více interpretovat vzhledem k textům jiných autorů, nebo se svými praktickými zkušenostmi).

Vlastní výzkum je provedený podle „všech pravidel“, ale soubor respondentů je malý (7 uskutečněných rozhovorů). I když je soubor limitován počtem frekventantů kurzů pro dobrovolníky v Cestě domů a i když lze získané výsledky dobře použít právě pro toto občanské sdružení, přílišná generalizace (v závěrečném hodnocení) je sporná.

Vzhledem k tomu, že nemám podstatné námitky a také pro uvedenou spornou generalizaci, prosím autorku, aby u obhajoby zodpověděla na tyto otázky:

1. Je opravdu navrhované setkávání dobrovolníků mimo „oficiální či pracovní události“ reálné (např. časově, prostorově atd.)? Má ho „někdo“, resp. třeba Cesta domů, organizovat? Není vhodnější ponechat neformální setkávání se dobrovolníků právě jen na nich?

2. Jednotlivé hospice spolu spolupracují a jistě budou i nadále. Proč by měly ale usilovat o jednotný systém vzdělávání, když každý z nich je (a je to dobře) trochu jinak profilovaný? Co tedy z „probírané látky“ by mělo být společné a co naopak rozdílné?

Z á v ě r:

Diplomová práce J. Matochové splňuje všechny předepsané podmínky. I přes uvedené výhrady ji d o d o r u č j i k obhajobě. Navrhované hodnocení: velmi dobře.

Prof.PhDr RNDr Helena Haškovcová CSc.
Školitelka

21.5.2011